

شرق شناسان روس: ایران از هر چهار عامل قدرت بهره مند است - گزارش و تحلیل

شرق شناسان روس: سیاست نظامی فعال ایران در خاورمیانه، توجه جهانیان را به پتانسیل نظامی این کشور بیش از حد معمول جلب کرده است. در جهان معاصر، کشورهایی را جدی می گیرند که دارای پتانسیل ژئوپلیتیکی قابل توجهی هستند و دارای اقتصاد، قدرت نظامی، جمعیت و ایدئولوژی پایدار می باشند و تهران از هر چهار عامل یاد شده بهره مند است.

به گزارش آران نیوز به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، به مناسبت 40 - مین سالگرد انقلاب اسلامی ایران یک کتاب علمی در باره توان نظامی تهران، در روسیه منتشر شده است.

ولادیمیر ساژین خاورشناس و ایران شناس مطرح روس در این خصوص چنین می نویسد: برای قرن ها، مطالعات شرقی روسیه و به ویژه مطالعات ایران شناسان به دلیل کیفیت آثار علمی آنها در سراسر جهان مشهور بوده است. طبیعتاً ایران که بیش از پانصد سال سابقه روابط با روسیه را دارد، به طور سنتی مهمترین موضوع تحقیق خاورشناسان روس بوده است.

حوادث کنونی، سیاست نظامی فعال ایران در خاورمیانه و شرکت ایران در عملیات نظامی در سوریه در طرف دمشق باعث شده است که توجه جهانیان به پتانسیل نظامی این کشور به حد بیش از معمول جلب شود. بنا براین انتشار کتاب بیش از هزار صفحه ای با عنوان "قدرت نظامی جمهوری اسلامی ایران" توسط انستیتوی خاورمیانه بسیار به موقع بوده و مورد توجه قرار گرفت. نویسندگان آن، پژوهشگران برجسته منطقه خاورمیانه از دانشگاه نظامی وزارت دفاع فدراسیون روسیه، استادان طاهر غنیف Qhaniyev T. A.، سرگئی زادونسکی Zadonsky S.M و ولادیمیر کاریاکین Karyakin V.V هستند. کتاب منتشر شده تلاشی نوآورانه برای ارزیابی موفقیت های فعلی جمهوری اسلامی ایران در بدست آوردن جایگاه یک قدرت پیشرفته در خاورمیانه است. نویسندگان ثابت کردند که در خاورمیانه در حال حاضر سیستمی از قدرتهای منطقه ای متشکل از ایران، ترکیه، عربستان سعودی و اسرائیل بوجود آمده است که نه تنها حرکت سریع سیاست ژئوپلیتیک آن بلکه روابط این کشورها با قدرت های پیشرفته جهان در عرصه بین الملل را تعیین می کند.

انقلاب اسلامی سال 1979 در ایران منجر به ظاهر شدن پدیده جدیدی در سیاست جهانی شد - نظام تشیع جدید که بنیانگذار آن رهبر انقلاب اسلامی و خالق جمهوری اسلامی ایران، آیت الله خمینی بود. مسایل اجرای عملی این آموزش در نظریه جمهوری اسلامی ایران تشریح شده است که هسته اصلی آن تز صدور انقلاب اسلامی است. شکل جدید نظام دولتی در ایران منجر به ساختن نیروهای مسلح اساساً جدید شد که در طول جنگ ایران و عراق که از سال 1980 تا 1988 به طول انجامید، مورد آزمایشات گسترده ای قرار گرفت.

می دانیم که جنگ، به عنوان یک پدیده اجتماعی و سیاسی، آسیب جدی به اقتصاد و جمعیت کشور وارد می کند. با این حال این اتفاق در مورد ایران نیفتاد. این کشور با موفقیت بر عواقب جنگ غلبه کرد و حتی از آن قوی تر و محکمتر از پیش بیرون آمد. علاوه بر این، با توجه به تجربه جنگ، یک مجموعه قدرتمند صنعت دفاع ملی تقریباً از صفر ایجاد شده است که اساس قدرت نظامی کنونی کشور را تشکیل می دهد.

در جهان معاصر، کشورهایی را جدی می گیرند که دارای پتانسیل ژئوپلیتیکی قابل توجهی هستند و دارای اقتصاد، قدرت نظامی، جمعیت و ایدئولوژی پایدار می باشند. تهران از هر چهار عامل یاد شده به حد اکثر استفاده کرده است: موقعیت ژئو-استراتژیک منحصر به فرد در اوراسیا، منابع طبیعی سرشار، تاریخ کشور و آموزش آیت الله خمینی.

پارادوکس تاریخ نوین ایران این است که انقلابیون اسلامی که شاه را سرنگون کردند ایران را به یک ابرقدرت منطقه ای تبدیل کردند. آنها کاری انجام دادند که محمدرضا پهلوی فقط رویای آن را داشت. جنبش به سوی تمدن بزرگ اعلام شده توسط شاه، بدست روحانیون شیعه انجام می شود. روحانیت شیعه به الگوی دموکراسی غربی تکیه نمی کند بلکه به اسلام متکی است که با فاتحان عرب در قرن هفتم میلادی به ایران آمد و از سال 1501 به شکل تشیع به عامل مهمی در توسعه تمدن متنوع و منحصر به فرد ایرانی تبدیل شده است.

نویسندگان این اثر علمی موفق شدند ویژگیهای ساخت و ساز دولتی ایران و مقدم بر همه مهمترین بخش ایران معاصر - عنصرنظامی آن را کاملاً آشکار سازند.

نویسندگان خاطرنشان می کنند که غرب و اسرائیل با نگرانی به پیشرفت قدرت نظامی ایران، به ویژه برنامه های موشکی هسته ای ایران نگاه می کنند. دلیل این نگرانی بلندپروازی های منطقه ای تهران است. تسلیح ایران به موشک های عملیاتی- تاکتیکی شهاب 3 و 4 و همچنین کار طراحی موشک های شهاب 5 و 6 صحت این ادعا را به ثبوت می رساند.

در عین حال، ایالات متحده و اسرائیل استفاده از نیروی نظامی را به منظور جلوگیری از پیدایش سلاح های هسته ای در دست ایران بعید نمی دانند. آنها به تبدیل تدریجی رژیم اسلامی به حکومت سکولار امید بستند. یا لا اقل خروج ایران از سیاست ضد آمریکایی و ضد اسرائیلی و ورود آن به بازار جهانی را آخرین راه حل می دانند، اما آنها این اقدامات احتمالی را با محدود کردن برنامه موشکی هسته ای و خودداری مقامات تهران از سیاست صدور انقلاب اسلامی به کشورهای دیگر، مربوط می دانند.

با این حال، نویسندگان به درستی می گویند که در حال حاضر خطر حمله آمریکا یا اسرائیل به مراکز پژوهشی موشکی - هسته

ای ایران وجود ندارد. اما از طرف دیگر، احتمال درگیری مسلحانه در رابطه با وخیم تر شدن اوضاع در خاورمیانه و منطقه خلیج فارس، برانگیخته شده بر اثر اقدامات شدید سپاه پاسداران ایران در دریا یا هوا، منتفی نیست.

این کتاب همچنین حاوی تعدادی سناریوی احتمالی پیشرفت حوادث و تحلیل اوضاع سیاسی- نظامی منطقه ای است. لازم به تذکر است که تحلیل های انجام شده متعادل بوده و نتیجه گیری ها معتبر اند. بدون تردید، هر حمله ای که به هر نحو به سمت ایران کشانده شود قادر است از نظر تأثیر آن بر اقتصاد همه کشورهای جهانی بدون استثنا، جنبه جهانشمولی به خود گیرد. به این خاطر، دولت واشنگتن گزینه های محدودی در اختیار دارد: از افزایش تحریم های اقتصادی و تلاش برای منزوی ساختن ایران در عرصه بین المللی گرفته تا پذیرفتن ایران به عنوان یک قدرت منطقه ای و قدرتی دارای فناوری هسته ای و موشکی. این امر منجر به پیوستن ایران به کلوپ هسته ای جهان با همه پیامدهای بعدی آن خواهد شد.

در پایان، لازم است گفته شود که این کتاب، شامل تجزیه و تحلیل های جامع در مورد سیاست نظامی و قدرت نظامی ایران و واقعیت ها و نظرات جالب و شایان توجه بسیاری است که امکان می دهد خواننده در مورد وضعیت فعلی ژئوپلیتیکی و وضعیت نظامی - استراتژیک منطقه خاورمیانه و گرایش های پیشرفت آن نتیجه گیری کند.

انتهای پیام/...ا